

BIBOR KÖR (CRIMSON CIRCLE) ANYAGOK

Felfedezés Sorozat

1. SHOUD: "1. Felfedezés" – ADAMUS foszereplésével, Geoffrey Hoppe közvetítésében

Elhangzott a Bíbor Körben
2013. szeptember 07-én
www.crimsoncircle.com

Vagyok, Aki Vagyok Adamus, - St. Germain Shaumbra által inspirált csiszolata. (a közönség tapsol) Köszönöm.

Akkor kezdjük is el rögtön az új sorozatunkat, ami a Felfedezés Sorozat. Vegyünk erre egy jó, mély lélegzetet!

Sokszor arra kérlek benneteket, hogy vegyetek egy jó mély lélegzetet, és engedjétek egy kicsit közelebb magatokhoz, hogy olyan közel lehessen hozzátok, mint most Cauldre-hoz – Geoffrey-hez. Ó, ott vagyok a belsejében. És egy jó darabig itt is fogok maradni. Ezt elfelejtettem közölni vele. Nem távozom azonnal.

Vegyetek hát egy jó mély lélegzetet, és hívjatok be engem, Adamust olyan közel magatokba, hogy érzitek, ahogy csiklandozom a bensőtöket – igen, az egészet – hogy éreztek engem a szívetekben, és érzitek, hogy ott vagyok mellettetek.

Vegyetek Egy Jó Mély Lélegzetet!

Tudjátok, egy nagyon bátor és merész személy kell ehhez, hogy bárkit is ennyire közel engedjétek magatokhoz – és ebbe beleértem a szeretteiteket, a gyermekeiteket, ahogy mondtam – bárkit – mert sok-sok védekező, védelmező réteg található bennetek, a titeket mindenholnan körülvevő pszichikus és anyagi energiák védelmére. De amikor képesek vagytok valakit ennyire közel engedni magatokhoz, hogy beengeditek őt a belsőtökbe, aki belülről ölel át benneteket, az azt jelenti, hogy a bizalmatok és a megengedéseitek által elértetek egy olyan tudatszintet, ami jól fog szolgálni benneteket.

Akkor most drága Shaumbra, vegyetek egy jó mély lélegzetet!

Amikor képes vagy annyira megbízni magadban, hogy be tudsz engem engedni a gondolataidba, az elmédbe, akkor az azt jelenti, hogy megbízol magadban, hogy ennyire nagy a bizalom és az egyensúly benned.

És ha engem be tudsz engedni, akkor másokat is be tudsz engedni. Amikor másokat

engedsz be, rá fogsz jönni, hogy valójában soha, de soha nem tudnak neked ártani, és hogy az égvilágon semmit, de semmit sem tudnak elvenni tőled. Persze rengeteg illúziót megteremthetnek. Játshatják azt a játszmát, mikor úgy tesznek, mintha el tudnának tőled valamit venni, te pedig azt a játszmát játszod, hogy te vagy az áldozat, és kiszolgáltatott, sebezhető vagy. De vegyél egy jó mély lélegzetet! Ha engem képes vagy ennyire közel, ilyen mélyen és bensőségesen magadba fogadni, akkor elértél egy tudatszintet – egy igazi tudatosságot – önmagaddal kapcsolatosan.

És ha már rólad beszélünk, akkor vegyél csak egy jó mély lélegzetet, és engedd be Magadat is ennyire közel. Úúúúú, ez egy kicsit nehezebb ügy, hogy Magadat ilyen közel beengedd. Erről, és még sok más dologról fogunk beszélgetni Felfedezés Sorozatunk alatt, ahol is felfedezed azt, Aki Vagy. Igen.

Ez könnyűnek hangzik. De nem az. Nem könnyű. Sőt, ez az egyik dolog, amitől a legjobban félték. Jane, sokszor beszélünk már erről a félelemről négy szemközt. Mitől félték a legjobban? Természetesen Önmagatoktól - és ez mindenkire igaz, minden angyali létezőre. Ez a legnagyobb szintű ellenállás vagy félelem benneteket – nevezzétek ezt tetszésetek szerint. Ez a legkeményebb dió. Mi ezt meg fogjuk tenni a Felfedezés Sorozatunk során.

Az ötödik együtt töltött évünkbe lépünk be. Négy éve vagyunk együtt. Meg vagyok lepve, hogy sokan még mindig itt vagytok. Ezt most nagyon komolyan mondom, tényleg meg vagyok lepve, mert tudjátok, létezik egyfajta meghatározott vonzerő a vallás és a filozófia körül, ami megpróbál valamiféle értelmet adni az életnek, és ahogy ezt már valószínűleg felfedeztetek, nincs neki valódi értelme. Létezik ez a spiritualitást, okkultizmust körülvevő vonzerő, aminek részben az az oka, hogy az elmúlt életeitekben ezeket behatóan tanulmányoztatok, részben pedig az, hogy az okkultizmusnak, a spiritualitásnak meg van a csábító vonzereje. Hatalma, csábítása van.

Vannak, akik azt mondják, azért tanulmányozzák ezeket a dolgokat, hogy jobb megértést nyerjenek a dolgok működéséről, de nem, akik ezt mondják, azok tele vannak makyoval, mert soha nem fogod megérteni a dolgok működését. Nem így lett tervezve. Nem erre lett tervezve.

Aztán vannak sokan, akik azért tanulmányozzák ezeket a dolgokat, hogy ezzel eltereljék magukat a hétköznapi, mindennapos élettől. És így mindenféle angyal játszmákat játszhatnak. Sajnálom, de ezek csak játszmák. Ezt, hogy ők ilyen különlegesek és ilyen okkult dolgokkal foglalkoznak, arra használják, hogy le tudják nyugözni a barátaikat és a rokonaikat. Sőt néha a spiritualitást és a New Age-t egy fátyolként használják, hogy azzal leplezzék az egyébként furcsa, sajtáságos természetüket, és ezt hívják New Age-nek. (kevés nevetés) Ez nagyon is igaz. Nagyon igaz.

De ahogy ezt már tudjátok a Tóbiással eltöltött éveitekből és amióta én is elkezdtem eljönni hozzátok 1999-ben, mi nem a spiritualitás, vagy a New Age miatt vagyunk itt, mert az nem működik. Nem működik. Mi, azaz ti a saját testetöltött megvilágosodásotokért vagytok itt.

És igazából tényleg semmit sem kell tanulmányoznotok. Az égvilágon semmit. De sok minden van, amit fel kell fedeznetek és fel kell ismerjétek. Hónapról hónapra jártok ide...hónapról hónapra (Adamus nevet). És lényegében ti teremtettétek meg, ti keltettétek életre ezt az Adamusnak hívott aspektust. Valójában nekem, St. Germainnek kissé nehezemre esik átváltanom erre a szerepre, valahogy kissé kellemetlen, kérkedő, ellenszenves és provokatív. De ezt ti teremtitek ilyenre – hogy ilyen legyek, ilyen nyomatékos, szélsőséges, másmilyen – mert miközben rengeteget tanulmányoztatok a spiritualitást, sok életet eltöltöttetek a vallási rendekben, felismertétek, hogy bár érdekes volt, mégsem hozta el számotokra azt a valódi beteljesülést, amit választottatok.

Tehát eljöttetek ide, ebbe az életetekbe, ebbe a csoportba, amit Shaumbrának hívnak, és azt mondtátok: - Meg fogom ezt tenni. Megcsinálom a testetöltött megvilágosodást. Nem érdekel, mibe kerül. – Persze annak az apró kis illúzióknak az égisze alatt jöttetek ide, hogy azért vagytok itt, hogy segítsetek megmenteni a világot, és még sok minden más is. De rájöttök, hogy nincs itt szükség semminek a megmentésére. És még ha lenne is, a többiek úgysem fogják azt a megmentést tőled elfogadni. Ellenállnak minden megmentésnek, bárki is akarja megmenteni őket.

Tehát a saját megtestesült megvilágosodásodért jöttél ide. És ezt fel fogod ismerni, ez meg fog történni. E felől szemernyi kétségem sincs, máskülönben itt sem lennék, ha ez a dolog esetleges lenne. Ez meg fog történni, egészen addig, amíg ezt választod, egészen addig, amíg megengeded. És ez egyáltalán nem olyan lesz, mint amit gondoltál volna erről. (pár nevetés)

Én megszavazom nektek a bizalmat, és megtapsollak titeket a kitartásotokért. Kemény idők ezek, nagyon kemények, mert letépik rólad az összes illúziót. Lerántja rólad a személyiségedet. Leszakítja a hazugságaidat. Letépi mindazt, amiről azt gondoltad, hogy te vagy, és mindez azért történik, hogy felfedezhesd a valódi énedet. Nagyon, de nagyon kevés ember járta be ezt az utat. Nagyon, nagyon kevés.

Sok ember beszél a vallásról, Istenről, a tisztességről, a becsületről, az erkölcsről és sok minden másról, de nagyon kevés olyan ember van, aki megáll, és elindul egy belső utazásra, egy befelé vezető pillantásra. Mert ez nehéz. De ti semmi pénzért sem csinálnátok ezt másképpen.

Üdvözöllek Benneteket a Felfedezés Sorozatban!

A Felfedezés Sorozat

Ez a Sorozat 11 részből fog állni, és minden hónapban interaktív beszélgetést fogunk folytatni – amiről tudom, mennyire imádjátok. Alig várjátok, hogy Linda odanyújtsa nektek a mikrofont. Igazam van? (A közönségből valaki azt mondja: - Igen.) Tehát interaktív beszélgetéseink lesznek, mert sok megosztanivaló bölcsességgel rendelkeztek. Igen, saját bölcsességgel. És néha kissé félelmetes lehet, amikor a mikrofont odanyomják eléd, és én, továbbá több tízezer ember figyel téged. De amikor hallod a saját hangodat –

nem csak a szavakat, amit kimondasz, hanem a hangszínedet, a mélységet, és a szellemedet a hangodban.

Amikor ezt meghallod – ekkor kezdődik benned az a tudati áttörés. Ekkor kezded felismerni: - Vagyok, Aki Vagyok. És ekkor kezded leegyszerűsíteni a szavaidat. Ez az, amikor abbahagyod a hosszú történetek mesélését. Ez az, amikor mindenki más is megérzi a hangodból áradó jelenlétet.

Tehát beszélgetni fogunk. Ezek elevenek lesznek, és örültek. Lehet néha kissé fel foglak bosszantani benneteket, de a beszélgetés, az interakció azért jó, mert képesek lesztek hallani magatokat.

Természetesen ebben mindig ott lesz az én előadó részem – az én káprázatos előadásom – minden egyes Shoudban. És mivel a Felfedezés Sorozatban vagyunk, minden hónapban lesz egy tapasztalásunk, egy élményünk. Van, amikor merabh lesz, máskor pedig másmilyen élményben lesz részünk. El fogunk jutni arra a pontra, hogy nem lesz már arra szükségünk, hogy folyton beszéljünk a dolgokról, mert eljön annak az ideje, hogy megéljük őket. Tehát készüljetek fel arra, hogy minden hónapban lesz egy tapasztalás.

Elő fog fordulni, hogy a tapasztalás alatt semmit sem fogtok azonnal, akkor átélni. Persze meg lesz az élmény, de nem lesztek annak tudatában ott azonnal. Néha órák, napok vagy hetek múlva ismeritek majd fel, hogy mi is történt akkor ott pontosan. Ezek alatt a tapasztalások alatt semmit nem próbálunk csinálni. Nem teszünk erőfeszítéseket. Hanem meg fogjuk azt engedni, majd hagyjuk, hogy kibontakozzon. Minden mentális stressz nélkül. Minden erőfeszítés nélkül. Egyszerűen csak megengedjük.

Minden Shoud alkalmával nagyon meghatározott tapasztalások sorozatán fogunk keresztül menni, ahol is dolgozunk, vagy kiterjesztjük az előzőeket. Mondtam Cauldrenek, hogy megpróbálom rövidebbre fogni az én részemet ezeken az üléseken.

Mert én szó szerint felügyelem és megfigyelem az energiákat, érzem, hogy mi történik, mert ahogy ezt már sokszor elmondtam, én mindössze egy elterelés vagyok számotokra – egy humoros, sármos elterelés, de attól még elterelés. Tehát miközben figyeltek és hallgattok engem, igazából valami egészen más történik itt. Biztonságos térben ültök, beleéreztek az Én Vagyok Jelenlétetekbe és megengeditek, hogy szép csendesesen, szelíden bekövetkezzen egy váltás, anélkül, hogy gondolkoznotok kellene rajta.

Semmi sem tud jobban összecseszni egy jó energiamozgatást, egy jó tudati kiterjedést annál, mint amikor elkezdtek gondolkozni rajta. Tehát én, elterellek benneteket, ti pedig közben megengeditek a váltást. Áll az alku? (A közönség egyetért)

Jó. Akkor a beszélgetésünket kezdjük is a mai nap kérdésével – kérlek, állj készenlétben a mikrofonnal.

LINDA: Igen uram!

ADAMUS: Ó, ne hívj már engem uramnak!

LINDA: Az írott kérdést akarod?

ADAMUS: Nem, a közönségnek címeztem a kérdést, asszonyom.

LINDA: Igen, uram!

ADAMUS: Akkor most arra kérlek benneteket, hogy egy pillanatra érezzetek ebbe bele, anélkül, hogy túl sokat gondolkoznátok rajta. Csak érezzetek bele, mert a mai tapasztalásunk egy része szó szerint a figyelésről fog szólni – arról, hogy figyelj arra, ami már ott van.

A mai kérdés

Tehát a kérdésem a számotokra –ami egy mentális kérdés, mégis érezzetek bele a válaszba – jobban vagytok most, 14 évvel a kezdés után, és 4 évvel az után, hogy én személyesen elkezdtem veletek dolgozni? Jobban vagytok most?

Vegyetek egy mély lélegzetet, és érezzetek ebbe bele! Jobban vagytok?

És drága Linda kérlek, vidd a mikrofont! És Linda, mi a te válaszod? (nevetés, ahogy Linda lefagy lépés közben) Ezt le kell, hogy fényképezzétek! (nagy nevetés) Linda felfüggesztett tudati állapotba került!

Tizennégy év, micsoda utazás lehetett ez a számodra!

LINDA: Jobban vagyok. Jobban vagyok.

ADAMUS: Jobban.

LINDA: Igen.

ADAMUS: Miért? Milyen értelemben?

LINDA: Nagyobb a személyes tisztánlátásom.

ADAMUS: Jó.

LINDA: Jobban a saját hatalmamban érzem magam.

ADAMUS: Jó.

LINDA: És még mindig nem bántottam egy embert sem a légitársaságoknál. (nevetés)

ADAMUS: Óriási Bravo! Jó. Jó.

LINDA: Imádom, amit csinálunk.

ADAMUS: Igen. Akkor jobban vagy?

LINDA: Igen!

ADAMUS: Nem. Én a Shaumbrát kérdeztem.

LINDA: Ó, hogy őket... Ó...és már nem engem! Velem már végeztél?

ADAMUS: (nevetve) Eljött a mikrofon ideje!

LINDA: Végeztél velem?

ADAMUS: Igen.

LINDA: Oké.

ADAMUS: Hello Edith!

EDITH: Hello St. Germain?

LINDA: Adamus.

EDITH: Most akkor Adamus vagy, vagy St. Germain?

ADAMUS: Számít ez? Számít?

EDITH: Nem.

ADAMUS: Hát nem ugyanaz a kettő végeredményben?

EDITH: Rendben.

ADAMUS: Igen. Melyiket szeretnéd ma jobban?

EDITH: Erre nem tudok válaszolni.

LINDA: De igen, tudsz! Igen vagy nem. Adamus vagy St. Germain.

ADAMUS: Ez úgy hangzik, mintha azt mondtad volna: - Nem tudom.

LINDA: Ezt nem mondhatod, ez illegális válasz.

EDITH: Én nem azt mondtam, hogy nem tudom, csak azt, hogy erre nem tudok válaszolni.

ADAMUS: Jól van Edith, akkor jobban vagy?

EDITH: Igen, abban az értelemben, ahogy Linda is mondta. Sokkal tisztábban látom és megértem magam. Tudom, hogy Én Vagyok. Ö...

ADAMUS: Igen, bár nem hangzol nagyon pozitívan ezzel kapcsolatosan.

EDITH: Nos, van egy problémám...

ADAMUS: Min gondolkozol?

EDITH: ...ami nem hagy nyugodni. Nem tudom behozni a bőséget, sőt, sokkal szegényebb vagyok, mint régebben voltam.

ADAMUS: Valóban? Tényleg?

EDITH: Igen.

ADAMUS: És ez rossz?

EDITH: Igen, az. Nem szeretem.

ADAMUS: De igen, szereted.

EDITH: Nem, nem szeretem.

ADAMUS: De igen, szereted. Közönség?

LINDA: Igen, szereted ezt!

ADAMUS: És hogy miért mondom ezt? Óóó! Milyen szórakoztató lesz ez a Sorozat! Azért Edith, és már hallottad ezeket a szavakat, és egész álló nap vitatkozatsz a gyengeségről meg az áldozatiságról, de amennyiben van olyan dolog az életedben, amit nem szeretsz, azt igenis szereted, máskülönben nem lenne ott az életedben. De ott van. Valahogy ez szolgál téged.

Namost, ez frusztráló. Nehéz. Állandóan ezen gondolkozol. Elképesztően sok energiát töltesz ezzel, hogy ezen gondolkozol, nem érted mit tettél rosszul, és ez nem tesz mást, csak még jobban benne tart téged ebben a bőség gödörben.

EDITH: Igen, igazad van.

ADAMUS: Ebben a bőség hiányának a gödrében. A tény pedig az, hogy ezen a pénz sem változtatna igazán. Nem azért jöttél ide, hogy pénzed legyen, hanem, hogy megvilágosodj. Így van?

EDITH: Így van.

ADAMUS: Vagyis ez a pénz dolog ezen nem igazán változtatna. A tény az, ha ezt egyszer elengeded, ha fogod magad és ezt elengeded, és nem küzdesz ezzel tovább, és többé nem ébredsz fel az éjszaka közepén emiatt, akkor rá fogsz jönni, hogy nem a pénz számít, akkor az meg fog jelenni az életedben. És akkor meg azon fogsz tünődni, hogy miért nem volt ott korábban, amikor tényleg szükséged volt rá. De jelenleg ez az egész még szolgál téged valahogy, valamiképpen, és erre neked kell rájössz. Igen. És most ráncolod a szemöldököd és kétségteli pillantást vetsz rám. Amíg ragaszkodsz ahhoz a tényhez, hogy ebből szert teszel valamire, addig ez ott is marad. Ott fog maradni.

EDITH: Bárcsak gyorsan felfedezném mi az!

ADAMUS: Oké. Tedd meg! (nevetés) És ez nem pszichoanalízis. Abba nem akarunk belemenni. A gyerekkori traumákba sem akarunk belemenni, ahogy a többi ehhez hasonló dologba sem! De a kérdés az, miért szolgál ez téged? Szeretnéd, ha elmondanám?

ADAMUS: Igen, légy szíves!

ADAMUS: Oké. Ez tart téged fókuszban. Legalábbis szerinted. Azt gondolod, hogy ez tart téged térden állva és fókuszáltan, és így nem tereled el magad a világi dolgokkal. És rengetegszer elmondtad magadban, hogy soha nem fogod megengedni magadnak, hogy beleragadj a földi örömeibe, és így nem is teszed. Most hoznod kell egy tudatos döntést: - Nem fogok ebbe beleragadni. Megélhetem a földi, világi örömeiket a megvilágosodásban, mert ez a két dolog kéz a kézben együtt jár. – És ez mindannyiótok számára igaz. Ez így igaz.

EDITH: Oké. Köszönöm.

ADAMUS: Igen, és én nem tudom... szeretném rád testálni a hatalmas bőséget, de nem tudom ezt megtenni. Nem tudom ezt odaadni neked. És még ha oda is tudnám adni neked, akkor sem tenném meg, mert sokkal nagyobb ajándék, ha te adod ezt oda magadnak.

EDITH: Értem.

ADAMUS: Igen.

EDITH: Köszönöm.

ADAMUS: Tehát amikor megint előjön ez a bőség téma kedvesem, ne fókuszálj rá, mert maga a bőség hiánya jóval nagyobb eltereléssé vált, mint maga a bőség. Jó.

EDITH: Igaz.

ADAMUS: Akkor jobban vagy, vagy nem?

EDITH: Igen, jobban.

ADAMUS: Ez most egy nagy vagy egy kicsi igen?

EDITH: Valahol a kettő között. (nevetés)

ADAMUS: Oké. Jó. Még kérnék pár választ! Jobban vagy, vagy nem?

GARRET: Igen.

ADAMUS: Oké. Jó. Milyen értelemben?

GARRET: Azon egyértelmű dolog értelmében, amit már előttem is elmondtak. Sokkal nagyobb békét érzek magamban.

ADAMUS: Igen.

GARRET: És ez az igazi ajándék.

ADAMUS: Igen.

ADAMUS: Sokkal nagyobb békét érzel vagy egy kicsit nagyobbat?

GARRET: Sokkal nagyobbat. Sokkal több bennem a béke.

ADAMUS: Igen. És szerintem tudod, hogy a legnagyobb kihívást az a dolog állította eléd – ha nem bánod, hogy egy kicsit személyes szintre viszem a beszélgetésünket – amit egyébként is megtennék.(nevetés) Az egyik ilyen dolog...

GARRET: Ha bánnám, az számítana valamit?

ADAMUS:számodra, és sokak mások számára is a legnagyobb kihívást az okozta, hogy megtanulj egyedül lenni, magaddal lenni. Hogy csak magaddal legyél. És erre meg is jött a lehetőség, amit te meg is ragadtál, megtestesítettél, integráltad, és most már ezt tanítod.

GARRET: Igen. És valószínűleg ezt az mutatja a legjobban, hogy amikor előjönnek a kétségek, ma már semmit sem jelentenek számomra.

ADAMUS: Igen.

GARRET: A kétségek mindig fel fognak bukkanni, a kérdés az, akarom őket? Akarom, hogy szolgáljanak, vagy egyszerűen csak kétségnek látom őket?

ADAMUS: Abszolút. Jó. Köszönöm.

Kérdés: Most kontra 14 évvel ezelőtt. Melyik a jobb?

IWONA: Most sokkal jobban vagyok.

ADAMUS: Jó. Milyen értelemben?

IWONA: Szeretem az életet.

ADAMUS: Igen.

IWONA: És mostanában megtanultam megengedni, hogy az élet viszont szeressen. (vihog)

ADAMUS: Á! És ez hogy történt? Egy nap besétáltál egy áruházba, ahol megláttál egy kis dobozt, amit meg tudtál venni, és így szeret téged viszont az élet?

IWONA: Egyszerűen csak megtörtént.

ADAMUS: Igen. Csak megtörtént.

IWONA: Csak megtörtént.

ADAMUS: Igen.

IWONA: Ez egy tapasztalás.

ADAMUS: Á!

IWONA: Egy felfedezés.

ADAMUS: Igen. És hogy történt ez meg? Hogy tapasztaltad meg?

IWONA: Megnyíltam a megengedésre és a befogadásra.

ADAMUS: Jó.

IWONA: Ez volt az én kihívásom.

ADAMUS: Jó. És milyen érzés, amikor az élet viszont szeret téged?

IWONA: Töké-... Csodálatos. (kuncog)

ADAMUS: Igen. Nincs ellenállás.

IWONA: Nincs ellenállás. ADAMUS: Jó.

IWONA: Igen!

ADAMUS: Köszönöm. Valaki, ... Bonnie.

LINDA: Ó, Megyek máris.

ADAMUS: Bonnie.

BONNIE: Szia.

ADAMUS: És légy őszinte és nyílt – vagy pedig Bonnie és őszinte.

BONNIE: (vihogva) Te Jó Ég!

ADAMUS: Vagy lehetsz nyílt.

BONNIE: Nos, hát persze, hogy jobban vagyok, ez természetes.

ADAMUS: Igen. Milyen értelemben?

BONNIE: Sokkal jobban értem, hogy mi zajlik, mint réges régen még az elején, amikor elkezdük ezt az egészet.

ADAMUS: Igen. Keresztülmentél a nehézségeken és a kihívásokon, ahogy sokan mások is, és az ember azt gondolná, hogy azt fogod mondani: - Nem, ez nagyon kemény. Az élet egyre nehezebbé és nehezebbé válik. – De te mégis nemet mondasz erre, vagyis másképpen “IGENT” mondasz.

BONNIE: Mert ez nem a tárgyakról, a dolgokról szól szerintem.

ADAMUS: Igen.

BONNIE: És természetesen mindent elveszítettem, ahogy sokan mások is.

ADAMUS: Igen, és végül is nem volt szórakoztató?

BONNIE: (vihogva) Igen! Tonnaszámra ment a móka!

ADAMUS: Hiszen még mindig itt vagy! Életben vagy! És a mikrofonba beszélsz! – Létezem! – A tárgyak nem olyan fontosak.

BONNIE: Nem annyira. Sokkal könnyebben érzi magát az ember a nélkül a sok cucc nélkül.

ADAMUS: Igen, igen. Jó.

BONNIE: Ühüm.

ADAMUS: És örülök, hogy mosolyogsz.

BONNIE: Köszönöm, hogy megkérdeztél.

ADAMUS: Igen, és még egyet kérnék. (Linda átnyújtja Jane-nek a mikrofont) Vegyél egy mély lélegzetet!

JANE: Igen. Annak ellenére, hogy ez az út igen nehéznek bizonyult időnként, azt mondanám, hogy sokkal tudatosabb lettem, mint amilyen 14 évvel ezelőtt voltam, és ezért hálás vagyok.

ADAMUS: És miért volt nehéz az utazás? Mire gondolsz?

JANE: Nos, ahogy Bonnie is említette, mindent elveszítettem.

ADAMUS: Igen.

JANE: Az egyetlen dolog, amit nem veszítettem el, az én drága férjem.

ADAMUS: Igen. (Adamus nevet) És a vicces az egészben az, hogy annak ellenére, hogy azt mesélitek, hogy mindet elveszítettetek, egyikőtöket sem látlak az utcákon koldulni.

JANE: Pedig közel voltunk hozzá.

ADAMUS: Az elmédben.

JANE: Igen.

ADAMUS: Lényegében az elmédben, és talán abban az észlelésedben, hogy mennyi pénz volt a bankszámládon. De a legtöbben még mindig szép autókat vezettek, és az élethez alapvető dolgokkal rendelkeztek, tehát sok észlelés dolog zajlik itt. És ezeket az észleléseket a félelmek okozzák, és azok a tünődések, hogy vajon milyen mélyre lehet még eljutni, és hogy milyen messze van még a legalja, de aztán rájöttök, hogy ez egyáltalán nem számít. Tényleg nem számít. Igen.

Nehéz keresztülmenni...

JANE: Igen.

ADAMUS: ... és ami még a fizikai dolgoknál és az anyagi dolgoknál is nehezebb, az a mentális. A mentális letépés – az még nehezebb.

JANE: Ühüm.

ADAMUS: Igen. Jó. De azt mondod jobban vagy?

JANE: Sokkal jobban kapcsolódom magamhoz, mint valaha.

ADAMUS: Jó.

JANE: Az intuícióm, a tudásom erősebb, mint valaha.

ADAMUS: Igen.

JANE: És elkezdtem megbízni benne.

ADAMUS: Önértékelés?

JANE: Alakul. Tudatában vagyok. (nevetnek)

ADAMUS: Ó, hát akkor ott kell, hogy legyen némi önértékelés! (Adamus nevet)

JANE: Igen. Ott is van. Igen. ADAMUS: Jó.

JANE: Látom. ADAMUS: Jó.

JANE: De ez rendben is van.

ADAMUS: Igen. Ez oké. JANE: Igen.

ADAMUS: Átadnád Marc-nak a mikrofont?

LINDA: Uh-oh.

ADAMUS: Ő az utolsó válaszadó.

MARC: (mélyet sóhajt) Oké, egyetértek azzal, amit Jane mondott.

ADAMUS: Okos húzás. (nevetés)

MARC: Igen. Tudod te. Ismered a házasságomat, nem? Egyáltalán nem az, mint amit gondoltam volna.

ADAMUS: Bizony.

MARC: Egyáltalán nem.

ADAMUS: Bizony.

MARC: Nagyon más.

ADAMUS: Hogyan tanítanád ezt – mert tanítani fogod – szóval hogyan tanítanád ezt másoknak? Hogyan magyaráznád ezt el másoknak? Képzeld csak el magad, ahogy ott állsz egy teremben, ahol egy tucat vagy talán 20 tanítvány ül, és te megpróbálsz ezt elmagyarázni nekik. Mindegyik meg van szédülve, hiszen csak most fedezték fel a spiritualitást, és nagyon fel vannak ettől dobva, izgatottak, mintha ők fedezték volna ezt

MARC: Ez így igaz.

ADAMUS: Igen.

MARC: Igazából lépcsőről lépésre, lélegzetről lélegzetre csináltam meg. Tényleg.

ADAMUS: Lélegzetről lélegzetre. Tetszik ez a válasz. Ezt bele kellene írni a bölcsesség könyvbe! Abszolút. Lélegzetről lélegzetre, és még egy dolog. Mi mást tudsz még mondani nekik? Összegyűltek a – Caudre azt mondja, hogy a kávézóban, a megvilágosodás kávézóban – és te 20, 30 dollárt kérsz egy csésze kávéért, mert megteheted.

MARC: Minimum! (kuncogás)

ADAMUS: Mert megteheted. Igen. És azt mondd nekik hogy „Lélegzetről lélegzetre”, amire ők azt mondják majd neked (nyafogó, nyávogó hangon): - Már annyira belefáradtam ebbe a légzésbe! Elegem van már belőle! Egyfolytában csak lélegzem, és mégsem történik semmi! Nézz csak rám! (nevetés)

LINDA: Ez nem vonzó!

ADAMUS: Nekem mondd? Egyfolytában ezt látom, ahogy Aandrah is: - „Már nagyon belefáradtam a légzésbe! Van valami más is?”

MARC: Megengedés.

ADAMUS: Ó! És azt hogy kell csinálni?

MARC: Úgy, hogy csak megteszed, megengeded. Elengeded.

ADAMUS: Veszél egy mély lélegzetet!

MARC: Veszél egy mély lélegzetet –és megint ugyanott vagyunk. (nevetés)

ADAMUS: És veszél még egy csészével a varázs kávémból! (még nagyobb nevetés)

MARC: Ez az!

ADAMUS: Igen, ez a kávé meg van áldva. Igen, Adamus megáldotta a kávészemetet, mielőtt eltávozott volna. Ez működne – milliókat kereshetnénk rajta.

MARC: Jó marketing. Köszí.

ADAMUS: Igen. Oké. Jó. Köszönöm. Köszönöm.

Akkor drága Shaumbra, jobban vagytok? Ez egy hülye kérdés. Mert ez egyébként sem számít.

Mert valójában össze sem tudod ezt igazából hasonlítani. Megpróbálhatod, és szeretem a válaszaitokat. Sokkal jobbak vagytok Shaumbra. De ez nem igazán számít. Mert mégis ezt mihez hasonlítod vagy viszonyítod? Nos, emberi szinten sokan azt mondanátok, hogy nem, nem vagytok jobban. Talán kevesebb dolgot birtokoltok. Talán... már nincs állásod, nincs párkapcsolatod, nincs rendszeres szex vagy nincsenek finom ételek az életedben, vagy bármi egyéb... De...de...(Adamus nevet) De én tudom, hogy nem azért jöttetek ide, hogy ezek után a dolgok után sóvárogjatok. Sőt mi több, a valódi válasz az, Edith, hogy te szinte elutasítod ezeket a dolgokat, szinte eltaszítod ezeket magadtól. És nézd csak mi történt – el is mentek ezek a dolgok az életedből.

Tudom, hogy a megtestesült megvilágosodásotokért, a felemelkedésetekért jöttetek ide, vagy nevezzétek ezt úgy, ahogy akarjátok, és egy bizonyos értelemben... (valaki ásít egyet) Igen – ásítasz? – Ó! (kuncogás)

Sandra, megtennéd, hogy hoznál neki egy csésze kávé, és kellene még neki egy láb masszázs és két elektromos vezeték. (nevetés)

A megtestesült megvilágosodásért jöttetek ide, amire én azt mondanám, attól függően, hogy honnan nézzük ezt az egészet, hogy vagy teljes elkeseredettségben mondtad: - Ha ez nem működik...(valaki beszél: - Akkor elhúzó innen, itt se vagyok.- Adamus nevet) – Nos, ha ez nem működik, akkor igen, elhúzó innen, már itt se vagyok. Mert ha ebben az életben nem teszem meg, akkor nincs itt semmi számomra. Semmi. Vagyis ez egy mindent vagy semmit dolog. – Minden zsetont kitettél az asztalra. Mindet. Dupla vagy semmi. Azt mondtad: - Ez az! – És ez egy kissé örültség volt, de ti már csak ilyenek vagytok.

A valódi igazság pedig az, hogy te már tudod. Már tudod, mindössze megéled a megtapasztalását. Igenis tudod a válaszokat, és most a megtapasztalás számít.

Úgy jöttetek ide, ebbe az életetekbe, hogy azt mondtátok: -Ennek az életnek kell annak lennie! – És ahogy már említettem, ezt lehet nagyon elkeseredetten nézni vagy pedig úgy, hogy nagyon bátrak és merészek vagytok, ami egészen bámulatos, hogy áttörtök olyan sok dolgon – az elmén, a múlton, a tömegtudaton –és még mindig bírjátok. Még mindig itt ültök. Még mindig léteztek. Lenyűgöző!

Akkor vegyünk egy jó mély lélegzetet erre a Felfedezés Sorozatunkban!

Az én nézőpontomból és a Bíbor Tanács többi tagjának a nézőpontjából az nem annyira számít, hogy jobban vagytok-e, mert ami számít az az, ami a tudatokkal történt, amit mi a ti fényeteként, és a lényetek kiterjedt természeteként látunk, mivel mi látjuk azokat az utazásaitokat, ahova álom állapotaitokban jártok. Hogy másmilyenek vagytok-e, mint 14 évvel ezelőtt? Teljesen. Végtelenül.

Szeretnék csinálni egy DreamWalk-ot – lejegyeznéd ezt? (mondja Lindának) – ahol közösen elmennénk – és ezt akár élőben vagy felvételnél is meg tudjuk tenni, ezt még egyeztetnem kell Geoffrey-vel és Lindával – de szóval elmennénk 14 évvel ezelőttre.

Vissza fogunk oda menni és ez alatt a DreamWalk alatt meg fogjátok látni, hogy az nem az volt, mint amire gondoltok, és ez olyan lesz, mintha megpróbálnád visszapréselni magad az anyaméhbe. Ezt ugye elég nehéz megtenni. Nehéz oda visszamenni.

És amíg az elme emlékszik bizonyos szeretetteljes és borzalmas dolgokra a múltból, a tény az, hogy ha megpróbálnád visszavinni oda a tudatodat, azt már tényleg nem tudnád megtenni. Szóval meg fogunk ezzel próbálkozni egy DreamWalk-kal.

Miről fogunk beszélgetni a Felfedezés Sorozatunk során? Mit fogtok felfedezni a Felfedezés Sorozatban? És ismételten mondom, lesznek előadások, megbeszélések és megtapasztalások.

JOANNE: (megint ásít) Sajnálom.

ADAMUS: Most kéred a kávédat vagy majd később?!

JOANNE: Csak annyira el vagyok lazulva.

ADAMUS: Nem, gyere csak ide, feküdj le ide a szőnyegre! (pár nevetés) Tiszta. És ez itt a családod. Minket ez nem zavar. (Adamus nevet) Cauldre leszid most engem, amiért ennyire inspirációs szónok vagyok! (még több nevetés)

Az ebben a Sorozatban történő felfedezések

Mit fogtok megtanulni ebben a Felfedezés Sorozatban? Mi a legelső dolog, amit fel fogtok fedezni? (szünet)

~ Saját magad

Ez könnyű. Önmagadat! Igen, Magadat. Ez a legelső dolog.

Nos, ez egyértelműnek tűnt, és most ilyeneket mondtok: - Na jó, jó. De ezt már évek óta tudjuk. – Nos, igen, hallottad ezt már évekkkel ezelőtt, de még nem tetted ezt magadévá. Még nem testesítetted meg, nem ölelted magadhoz, és nem tapasztaltad meg.

A legelső dolog az, hogy felfedezed Önmagad. Önmagad.

A tény pedig az, hogy akár emberi, akár angyali létezőkről van szó, minden létező eltereli magát a saját énjétől. Ezt csinálják. Hogy miért, azt nem tudom. Sok elmélet kering erről. Az emberek mindent magukon kívülre vetítenek, kívülre helyeznek. Még az angyalok is ezt teszik. Gondolom, ez a részét képezi az „Én Vagyok” felfedezésének és a „Ki Vagyok Én?” – kérdés megválaszolása utáni keresésének. De nagyon kevesen voltak valaha is olyanok, akik képesek önmagukra tekinteni. Miért? Azért mert ezt nehéz megtenni. Sok rossz emlék él bennetek a múltból. Vannak dolgok, amiket nem szerettek magatokban, és

itt most nem csak az emberi énetekről beszélek, hanem a lélek énről, a szellemi énről. Nagyon nehéz, nagyon..., ezért bármit megtesztek, bármivel elterelitek magatokat, hogy ezzel ne kelljen szembenéznetek. Inkább kimentek és nekiálltok harcolni és háborúkat vívni, ahelyett, hogy magatokba néznétek. De ebben a Felfedezés Sorozatban mi ezt meg fogjuk tenni. Pontosán ezt fogjuk megtenni.

És ezt az egészet abból a nézőpontból fogjuk megtenni, amit az előző sorozatban már említettem, és ami szerintem talán teljesen átsiklott a legtöbbetek fején. A teljes megbocsátás nézőpontjából fogjuk ezt megtenni.

Számomra, és a többi entitás számára is, akik veletek dolgoznak, az okoz nehézséget, hogy segítsünk megértetni és felismertetni veletek, hogy a múltatok nem az, amire emlékeztek belőle. Egyáltalán nem az. De ti mégis abban a múltban hisztek. Abban hisztek, és eszerint is cselekedtek. És ezért ezen fogunk veletek dolgozni, hogy a megbocsátás, az önmagatokkal való együttérzés szemén keresztül tekintsetek az Énetekre, és eljussatok annak felfedezéséig, hogy a múltatok tényleg nem az, amit hisztek róla. És tudom, hogy itt ülve most azon gondolkodtok, hogy: - De én emlékszem, hogy milyen volt...- Nem, nem olyan volt. És ebben a sorozatban fel fogjátok fedezni Magatokat, a legbecesebb és legcsodálatosabb dolgot, ami létezik.

De ez lesz a legnagyobb kihívásom kivétel nélkül mindannyiótokkal, mert energetikailag és pszichikus értelemben elterelitek magatokat, engem, Cauldre-t, és mindenki mást.

Miért olyan nehéz önmagatokra tekinteni és önmagatokon belül lenni? Minden létező ezt csinálja, nem csak az emberek.

~ Isten

A második dolog a Felfedezés Sorozatunkban az, hogy fel fogjuk fedezni Istent. Hm. Ez szép dolog.

LINDA: Istent?

ADAMUS: I-S-T-E-N-T. (sokan nevetnek) Igen, kifejezetten ebben az évben, amennyiben megengeditek, és szerintem meg fogjátok ezt engedni, és meg fogjátok tapasztalni Istent. Ez aztán a nagy dolog...

EDITH: Mi vagyunk Isten.

ADAMUS: ...óriási ígéret. Á! De meg is éled Istent, Edith? Vagy pedig gondolkozol Istenről? Ismered, hallod a szavakat: - Te is Isten Vagy – vagy át is éled ezt egy bensőséges, mély, szerető tapasztalásként?

Hm. Jó kérdés. Jól hangzik azt állítani, hogy: - Én is Isten Vagyok – de ez rettenetesen mentális. De hányan vagytok, akik ezt tényleg meg is éltétek?

Sok elmélet kering Istenről. Én nem túlzottan kedvelem az Isten szót. Csak azért használom, mert ez egy megszokott kifejezés. Sok-sok elmélet, mendemonda kering Istenről odakint, és őszintén szólva azok, akik Istenről tanítanak, – na ők tudnak Istenről a legkevesebbet. Abszolút. A fanatikusak, a szélsőségesek, a tisztességesek, az erkölcsösek – ők tudnak a legkevesebbet Istenről. Egy könyvből tanítanak.

Az elméjükből tanítanak, a szabályaikból, a törvényeikből, a korlátoltságukból, és a belső szenvedésük iránti szükségleteikből.

Hogy más emberek miért engedik meg nekik, hogy Istenről tanítsanak – azt nem tudom. Talán azért, mert a legtöbb ember ezzel az eltorzult látásmóddal rendelkezik.

Az Istenről alkotott elmélet ezen a világon talán az egyik,... az első három olyan dolog között szerepel, ami a leginkább ki van billenve az egyensúlyból a tudatosság értelmében. Az az elmélet, miszerint Isten valahol máshol van, meg az, hogy Ő az Atya, és az, hogy Istennek szabályai vannak – vagy, hogy abszolút fontos neki, hogy mit tesz. Ez az Istenről alkotott elmélet – ember gyártotta. Azok, akik fenn állnak a szószéken, és akik azt kérik, hogy engedelmessédj, azok nem tapasztalták meg Istent.

Istent nem tudod tanulmányozni. Istent nem tudod struktúrába rendezni. Csak megtapasztalni, megélni tudod. És amikor ez megtörténik, egy mély és bensőséges élményként, akkor valószínűleg nem is akarsz majd beszélni róla. Mert ez annyira csodálatos és olyan nagyon személyes, hogy szinte eltorzítanád, ha el akarnád mesélni másoknak.

Ezért is van az, hogy a régi korokban nem volt szó Istenre, mert egy kevesen tudták, hogy ez valami nagyon személyes, amiről nem tudsz beszélni.

A Felfedezés Sorozatunkban rajtad megyünk végig, vetünk rád egy belső pillantást, meg fogod tapasztalni Istent és az Én Vagyok-ot a belsődben. Ez nem kis dolog, de nem mondanám ezt, ha ti, drága barátaim nem állnátok erre készen. Készen álltok erre a testetekben és az elmétekben.

Néha, amikor elmegyünk a Magig, Istenig, néha, amikor ezt egy egyensúlytalan módon és egy nagyon kiábrándult vagy kétségbeesett módon teszed, van, hogy drogok segítségével, máskor pedig intenzív rituálék által, akkor az teljesen egyensúlytalan, és ez sokkal többet érthet, mint segíthet. Egy páran szedtetek drogot, és utána rájöttetek, hogy ha a többi részetek nincs erre az élményre felkészülve, illetve nincs egyensúlyban, akkor ez bizony darabokra téphet benneteket. Mentálisan kibillenthet benneteket. Elpusztíthatja a testet. Kivétel nélkül mindannyian készen álltok arra, hogy megtapasztaljátok ezt egy nagyon természetes és személyes módon.

~ Nincsenek hiedelmek

A Felfedezés Sorozatunkban azt is fel fogjátok fedezni, hogy nincsenek hiedelmek – és

ezt most le is írhatod. (mondja Lindának) Nincsenek hiedelmek. Azt hiszitek, hogy vannak hiedelmek, pedig nincsenek. Ez talán egy olyan állítás, amin sokat fogtok vitatkozni, és amit sokan meg fogtok vitatni, de én azt állítom, hogy valójában nincsenek hiedelmek. Kemény programozottság az van. Kőkemény programozottság van, és ennek a programozottságnak vannak olyan részei, amiket sajátodként fogadsz el, és azt mondod, hogy ezek a te hiedelmeid, de valójában nem léteznek a hiedelmek. Tényleg nem.

Az emberek belekapaszkodnak a hiedelmekbe. Ilyeneket mondanak: Én ebben, meg ebben hiszek. Én pedig azt állítom, hogy ez az egész nem más, csak masszív programozottság. Olyan programozottság, amit te megengedtél, és ami oly régóta jelen van, amióta csak az emberek megjelentek itt, sőt, már előtte is létezett ez a programozottság, és ez a programozottság mára sokkal nagyobb méreteket öltött, jóval intenzívebb és mélyebb, mint eddig bármikor.

Ha beleérsz egy, az utcán sétáló átlagember energiájába, akkor milliárdnyi kaotikus energia mintázatot és vonalakat érezhetsz benne, amit ez az agyonprogramozottság okoz. És ez a programozottság valójában nem következetes, nem fér össze egymással, nem követ semmiféle szép utat – és mindent behálóz.

Egy emberben egyszerre megfér az a két hiedelem, hogy szereti magát, és hogy utálja magát. Vagy az, hogy a világ jó, és a világ rossz. A víz hideg vagy meleg. Mindezek a dolgok. És ezek – amit hiedelmeknek hívnak, én viszont programozottságnak hívok – nem következetesek, egymásnak ellentmondóak, és ezek vezetik el az embert a teljes idegösszeroppanáshoz – amennyiben elhiszik a hiedelmeiket. Mentális idegösszeroppanáshoz vezethetnek, amennyiben az ember elhiszi ezeket a hiedelmeket.

Mi pedig fel fogjuk fedezni, hogy nincsenek hiedelmek, hogy ez az egész programozottság volt, és meg fogjuk tanulni, hogyan engedjük el ezt a programozottságot. Linda: hogyan engedjük el őket, ahelyett, hogy harcolnánk velük. Hogyan értsétek meg, hogy ezek nem a sajátjaitok, ahelyett, hogy magatokra vennétek miattuk a bűntudatot és a szenvedést, azt gondolván, hogy ezt ti teremtettétek, és hogy rossz emberek vagytok emiatt, hogy mást már ne is említsek. Túl fogunk lépni a hiedelmeken!

El tudod képzelni magad egy pillanatra hiedelmek nélkül? Nem hiszem el. (Adamus nevet)

Képzeld csak el egy pillanatra mekkora szabadság érzéssel jár a hiedelem nélküiség! Vannak, akik erre azt kérdezik: - Na és akkor mit fogok csinálni? Ki vagyok én akkor? Hiszen ezek a hiedelmek alkották meg a személyiségemet. – És ezek a hiedelmek több fájdalmat okoznak neked, mint amennyit segítenek.

Lényegében képes vagy új hiedelmeket alkotni a régi programozottságra alapozva, hogy így próbáld megoldani vagy elsimítani a dolgokat az életedben, de ezzel valójában nem teszel mást, csak elrejtöd, eldugod őket, a szőnyeg alá söpröd azokat. Tehát ebben az évben utánanézzünk a hiedelmeknek! És el fogjuk engedni őket, és meztelen maradsz – hiedelmek nélkül.

~ Nincs hatalom

Ebben az évben azt is fel fogjuk fedezni, amiről Tóbiás sok évvel ezelőtt beszélt, de igazából soha nem lett mélységeiben megtapasztalva – ami nem más, mint hogy nem létezik a hatalom. Nincs hatalom, és nincs is rá szükséged. Ez a világ – sok más világhoz hasonlóan – a hatalomba vetett hiedelmen alapszik. Az emberek ezt akarják, ezt keresik. Megpróbálnak rá szert tenni. Megpróbálják azt másoktól ellopni. A hatalom egyben - ...igen (Lindának) “Nincs hatalom”, ahogy “hatalom nélküliség” sincs. Nincs szükség hatalomra. De olvassátok csak el vagy nézzétek meg a híreket! Nézzétek meg a többi embert! Hatalmi játék folyik.

A hatalom a részét képezi ennek az egész energia dilemmának is, ami nem csak ebben a világban zajlik, hanem ennek az univerzumnak más részein is ugyanez a helyzet, aminek az oka a hatalomba vetett hit.

A hatalom az, amitől az ember erősnek vagy értékesnek érezheti magát, és azt az érzést keltené az emberben, mintha lenne egy személyisége, lenne egy célja. Ezért megpróbálnak hatalomhoz jutni. Ennek a legjobb módja az, ha elveszed azt valaki mástól, mégpedig úgy, hogy elhiteted vele, hogy ők jobbak nálad. Ez pszichikus hatalom – amivel szó szerint lenyúlod, elveszed az energiájukat, és lemész arra a szintre, ahol is lopsz tőlük.

A legtöbb ember a szexen keresztül jut hatalomhoz. Azt gondolják, hogy ez örömet, élvezetet ad, pedig valójában csak egy hatalmi játszma. Tényleg az. Ezért is van az, hogy a szexualitás megélése a legtöbb ember számára nem az, ami lehetne. Ezért is épült ki manapság egy hatalmas iparág olyan tabletták gyártására, amitől egy férfinak négy hónapig tartó erekciója van, vagy tudom is én, hogy meddig. (nevetés) Vagy négy napig, mit tudom én! (még nagyobb nevetés) Nekem nincs ilyen problémám. Nem vagyok fizikai testben. (nevetés)

Az emberek, és más lények is nem csak az emberek, hanem sok földönkívüli is – állandóan ezeket a hatalmi játszmákat játsszák, és másoktól lopnak. A Földön állandóan ezt látni, megállás nélkül, szüntelenül – a politikában, az üzleti életben és a katonaságban. Mindig, amikor láttok egy kis katonai felvillanást, akkor ez csak arról szól, hogy valakinek szüksége van egy kis hatalomra. És ez nagyon is igaz.

Tehát mindenhol ez a hatalmi játszma folyik. A tény pedig az, hogy neked erre nincs szükséged. A tény az, hogy igazából energiára sincs szükséged a létezésedhez. Képes vagy energia nélkül létezni. De a tény az, hogy az energia azért van itt óriási mennyiségekben, hogy téged szolgáljon.

A hatalom az energia eltorzítása és manipulációja. Meg fogjuk tanulni, hogyan váljunk hatalommentessé, ahol szó szerint nem pumpálsz hatalmat magadba, amit még mindig olyan sokan csináltak, és arra sem használtok hatalmat, hogy azt más embereken használjátok. Igen, ez része a Szexuális Energia Iskolának, annak kiterjesztése. Tehát az

idén – nincs hatalom, nincs rá szükség. Semmi szükség rá.

El tudod képzelni magad mindenféle hatalom nélkül? - Anyagi hatalom nélkül, amire nincs is szükséged, ahogy az anyagi hiányra sincs, vagy az egészség hatalmára, vagy a biológiai hatalomra, vagy semmilyen hatalomra más emberek felett?

Sokan a múltban, az elmúlt életeitekben belementetek ezekbe a játszmákba, ahol pszichikus energiákkal játszottatok másokkal..., meg hasonló dolgokat tettetek. Megtanultátok, hogyan használjátok az energiátokat, a tehetségeket, a pszichikus képességeiteket másokon, és a legtöbben még mindig emiatt

szenvetked, mert amikor egy bűbájt vagy átkot raksz egy másik emberre, akkor azt valójában magadra rakod. Ez a gond a boszorkánysággal. És ezért nem vagyok ennek túlzottan nagy kedvelője, mert ezt az egészet nem csak a másokra rakod, hanem egyben saját magadra is.

Belementetek ebbe az egész hatalom dologba, kezdetben azért, hogy megvédjétek magatokat vagy a családotokat vagy bármi mást, de belementetek, és ez egy olyan kör, amiből elég nehéz kitörni. A Hatalom körből nagyon nehéz kitörni, de meg fogjátok tanulni, hogyan tegyétek ezt meg könnyedén.

~ Éber figyelem, tudatosság

A következő dolog a Felfedezés listán a tudatára ébredés, a tudatosság. De igazából ezalatt itt azt értem, hogyan tényleg figyelj magadra! Mindent tudsz, amit tudnod kell. Csak ezt még nem tudod. (nevetés) Tudod mi a helyes, mégis úgy teszel, mintha nem tudnád. Úgy teszel, mintha nem tudnád, hogy mi a helyes számodra. Én itt most a helyesről nem az ítélezés szempontjából beszélek, hanem abban az értelemben, hogy számodra mi a megfelelő.

Ezért aztán döntésképtelen vagy, és ilyenkor ugye az energia megáll, nem mozog, ekkor meg befrusztrálsz magad, aztán valaki hatalmat gyakorol feletted, és máris beleragadtál egy energia csapdába. Bele fogunk abba menni, hogyan halljuk meg magunkat.

Ezt nehéz megtenni, és ez a legutolsó, vagy majdnem a legutolsó a listán, mert akkor megint ide kell jönnötök a lista első elemére (Önmagad), ahhoz, hogy egyáltalán meghalld magadat. Már most tudod, hogy mi lenne a helyes számodra, de beragadtál a fejedbe, és jönnek a kétségek, meg a gondolkodások – hogy te aztán nem tudod. Ezért olyan borzasztó, amikor azt mondod, hogy: - Nem tudom. – Miközben igenis tudod.

Lesz néhány tapasztalásunk erre vonatkozóan az idén – és némelyikük elég kínos lesz majd – hogy azt tegyétek, amiről tudjátok, hogy számotokra az a helyes. Már tudjátok, hogy mi a helyes, mégis megengeditek, hogy más emberek befolyásoljanak titeket. Semlegesítitek saját magatokat. Ebből a sebességből ki fogunk lépni, át fogjuk ezt váltani. Már most tudjátok, hogy mi a helyes.

A megvilágosodást nem tudjátok tanulással elérni. A megvilágosodást tényleg nem tudjátok valaki mástól megtanulni. A megvilágosodás nem egy tanfolyam. A megvilágosodás a megengedésről szól. A megvilágosodás a bizalom. A megvilágosodás egy tapasztalás. Tehát felfedezésünk során pontosan ezt fogjuk tenni.

Most vegyünk egy mély lélegzetet a felfedezésre!

Ezt az egészet összefoglalnám azzal, hogy azt mondom, hogy ebben az évben bele fogunk menni a tapasztalásba. Meg fogjuk ezt tapasztalni, élni. Azt tudjátok milyen egy tapasztalás. A tapasztalás egy tapasztalás.

Kihajózunk a csónakunkkal a nagyon vad vizekre, ahol mindenhol vihar tombol körülötted, és te pedig azon tűnődsz, hogy el fog-e süllyedni a csónakod. Ez is a része a tapasztalásnak. Ez az adrenalin, szerintem ismeritek: - Most akkor mi lesz a hajóval? Mi lesz velem? – Ez csak egy tapasztalás. Továbbra is létezni fogsz. Ezt tudom.

Vegyünk egy mély lélegzetet, és tapasztaljunk egyet! Igen.

Tudat(osság)

Akkor az első tapasztalás során beszélni fogunk a „tudatosság állapotáról”. A tudatállapotról.

A tudat megegyezik a tudatossággal. És nem gondolkozást jelent. Lényegében nagyon kicsi kapcsolat vagy átfedés van a tudatosság és a gondolat között. Nem tudsz gondolkozással eljutni a tudatba. Nem. Már megpróbáltad. Próbálkoztál a gondolkodással. Azt gondold: “Vagyok, Aki Vagyok” –vállatvon– de meg tudod ezt tapasztalni és akkor a tudatodba emelni.

A tudatosság a bölcsességet jelenti. A tudatosság a mélyenszántó bölcsességet jelenti. A tudatosság az „aha”, amikor megértesz valamit. Jelenleg sok tapasztalást megengedtél magadnak, amik felkészítettek téged a tudat új állapotaira, de – itt van ez a probléma az elmével – ami azt jelenti, hogy gondolkozol róla. Tűnődsz és aggódsz. Ezért ez leáll, és csak vár.

A tudatosság szinte olyan, hogy amikor megtapasztalod azt, szinte nem tudod azt elmagyarázni. Olyan, mint amit Istennel kapcsolatban mondtam, hogy szinte nem is akarsz azt elmondani. Nem akarsz azt beszennyezni szavakkal vagy gondolatokkal, és azt sem akarsz, hogy mások támadjanak érte.

A tudatállapotnak rugalmasnak kellene lennie, mégis a legtöbb embernél ez nagyon merev, elképesztően lineáris, vagyis szerintük az egyik esemény megelőz egy másikat, és megint egy másikat ahhoz, hogy elérje a tudatszinteket.

De ez így nem megy, és ezek merész szavak, de nem tudod kiterjeszteni vagy megnyitni a

tudatodat a gondolkodás révén. Ez egyszerűen képtelenség. Egy kicsit megemelheted a gondolkozásodat, de a tudatodat ezzel nem tudod megnövelni.

A legtöbb ember *gondolkodik* a megvilágosodásról, vagy *gondolkodik* a tudatosságról és ez, bár eleinte szórakoztató lehet, de aztán körbe-körbe kezd futkosni, majd beragad, ez beragasztja a testedet, az elmédet és ez nagy depressziót okozhat.

A legtöbb ember nagyon lineáris tudatossággal gondolkodik, vagyis egyszerre egy dolgot tesztek, egy tudatszinten. Miközben a valóság az, hogy a tudatosságnak többszörös szintjei vannak és multidimenzionális. Egyszerre, egy időben sok tudatállapottal bírhatasz.

Ezek többszörös állapotok. Nos, az elme ezt egy cseppet sem kedveli, ki nem állhatja. Az elme azt mondja: - Erre nem tudok rájönni. Nem tudom ezt kiagyalni – Ez jó! Istent sem tudod kiagyalni, ahogy a megvilágosodást sem, magadat sem, és semmi mást sem. És nem is akarod. Ez az egész a megélésről szól.

Amikor megengeded magadnak a tapasztalást, a kiterjedést, akkor a tudat természetesen fogja a bölcsességet, lepárolja azt, és beviszi a lélek énbé, lerántva róla az összes tényt és adatot, a részleteket, és azokat a dolgokat is, amiket te traumának gondolsz, és minden mást is. Lepárolja. Belélegzi ezt a bölcsességet. És ebben a tudati megnyílásban megtalálja az örömet.

A tudatra nem tudsz szert tenni. Nem mész ki, hogy több tudathoz vagy több tudatossághoz juss. Hanem kiterjedsz ahhoz a tudathoz, vagy tudatába kerülsz annak a tudatnak, amivel már rendelkezel. Amikor a tudat kombinálódik a tapasztalással, amikor ez a két elem együtt van – például az élet megtapasztalása, legyen az a tapasztalás bármilyen nehéz vagy csodálatos, ez nem igazán számít, mert amikor összekombinálod azt a tapasztalást a nyers tudattal, amikor összehozod őket egymással, akkor valami szinte leírhatatlan dolog birtokába kerülsz.

A tudatosság önmagában olyan, mint egy üres edény vagy kehely. Itt van. Létezik, és tele akarja magát tölteni tapasztalással, valósággal, önmaga érzékelésének megtapasztalásával. És ekkor a tudat összekapcsolódik a tudatossággal, egy sokkal mélyebb értelemben.

Marc, ezt fogod elmondani a tanítványaidnak, akik eljönnek majd hozzád. – Ez az egész a tudatról szól. Arról, hogy a tudat imádja megtapasztalni önmagát a ragyogásért, a bölcsességért, az “Én Vagyok”-ért.

A tudatot végső soron nem érdekli, hogy ez egy jó tapasztalás volt-e vagy, hogy jobban vagy-e most, 14 év elteltével. Mindössze a tapasztalás az, ami számít neki. Csakis a tapasztalás, a megélés érdekli, ez az, amit imád. Ennyi az egész. Nem ítélkezik. Nincsenek hiedelmei.

Belemerülni a tudatosságba

Akkor most vegyünk egy mély lélegzetet, és ha kérhetném, kapcsoljuk lejjebb a világítást!

És John, kérném egy szép kis tudati zenét! És ezt most nem fogom merabh-nak hívni. Belemegyünk egy tudatállapotába!

Az érdekes dolog itt az, hogy miközben lejjebb kapcsoljuk a fényt és megszólal ez a könnyed zene, nem tudsz ezen gondolkodni, de át tudod élni, érezni és meg tudod ezt tapasztalni. Akkor most erre kérlek titeket, hogy csak tegyék ezt meg! Nem tudod ezt kieroáltetni. Nem lehet.

**Egy zeneszám a Liquid Mind-ról*

Ez nem egy cél. Nem arról szól, hogy jól vagy rosszul csinálod. Nem tudod rosszul csinálni.

A tudatállapot az, ahol a tudatod éppen tartózkodik.

A tudatod egy része jelen van ebbe a teremben, vagy ahol éppen most vagy, ahonnan figyelsz minket. A tudatod egy másik része a testedben van. Mindig tudatában vagy a fizikai testednek. A tudatod egy másik része most éppen nézegeti a holnapodat, és a holnaputánodat – azt, hogy milyen lesz a jövőd.

Egy része benne van a tegnapi, a múlt évben, az elmúlt életben történetekben. Ez az egész nagyon lineáris, látjátok? A tudat, a tudatosság a hiedelmeidre, az észleléseidre, a félelmeidre és a vágyaidra fókuszált. Pedig ennél sokkal több tudat, tudatosság létezik, ami már most ott van. Vehetsz egy mély lélegzetet és megengeded, hogy kiterjedjen.

(szünet)

A vicces pedig az, hogy nem történik semmi. Á! – vagy legalábbis semmi olyan, amit az elme azonnal képes lenne felfogni.

Ahogy veszel egy mély lélegzetet, és megengeded, hogy a tudatállapot megnyíljon és kiterjedjen, van egy részed, az elméd, aki azt mondja: - Na, én nem érzékelek semmit. Nem történik semmi. – Pedig igen, történik. Történik, mert te ezt megengeded, mert ezt választottad, és mert ez a te tudatod, és azt teszel vele, amit csak akarsz. Ez van.

Megnyitod magad, rugalmasabbá teszed a tudatodat, hogy már ne csak eköré az emberi valóság köré összpontosuljon, és ne csak az elme szűrőin tudjon keresztüljönni.

Vegyél egy mély lélegzetet... a tudat nyitott állapotába!

(szünet)

A mai Shoudunk kezdetén arra kértelek benneteket, hogy hívjatok be engem magatokba. a testetekbe – igen, közvetlenül a fizikai testetekbe – és az elmétekbe. A legtöbben voltak olyan bátrak és merészek, nyitottak, és volt akkora bizalmatok, hogy ezt megtették.

Itt vagyunk megint ezzel a nyitott és bizalommal teli természettel. Vegyetek egy mély

lélegzetet, és engedjétek meg magatoknak a tudatotok megnyílását! Az elme erre azt kérdezi: - Mit kellene most tennem? - Semmit. Semmit.

Egy részed egy reakciót vár. De ennek nem kell bekövetkeznie.

Azzal, hogy ezt egyszerűen megengeded, olyan, mintha kitárnál egy fénysugarat. Ez a fénysugár nagyon keskeny lehetett eddig, mindössze egy aprócska kis területet világított be. És most vehetsz egy mély lélegzetet, és tárd szét azt a fénysugarat, nyisd meg a tudatot!

A tudatosság nem egyenlő a gondolattal egyébként. A gondolkodás mentális aktivitás, ami szinte semmi tudattal nem bír. És ezért van az, hogy a legtöbben, akik ezt az utat járják, elterelik magukat a túl sok gondolkozással.

A gondolkodás azt hiteti el veled, hogy nálad van az irányítás, mintha tennél valamit, mikor gondolkozol. Az igazi tudat gondolat nélküli. Ezért egy nagyon bátor és merész ember kell ahhoz, hogy valaki túllépjen a gondolaton.

Sokan ezen a ponton megállnak, és azt mondják: „De tudnom kell, hogy mi történik. Tudnom kell, mi folyik. Gondolkoznom kell rajta, ki kell találnom. Mi történik, ha elveszítem az irányítást? Ha kilépek az elméből?”

És mi pontosan ide tartunk. Egyébként is túllépünk a hatalom és az irányítás, a kontroll elképzelésén.

Akkor vegyünk egy mély lélegzetet!

A tudatban nincs gondolat.

(szünet)

A tudatnak nincs nyelve.

(szünet)

A tudatban egyáltalán nincs matematika. Egyáltalán nincs.

(szünet)

És nincs kerete.

(szünet)

Ez valami olyan, aminek a megtapasztalását megengedheted magadnak.

Ha ez elméd nekikezdett szövegelni, csak mondd neki, hogy kussoljon!

(szünet)

Most megengeded magadnak, hogy eljuss a tudat új állapotaiba, amik nem igényelnek energiát és gondolkozást.

A tudat tudatosságot, nyitottságot jelent.

Ó igen, és egyszerűséget. Rengeteg egyszerűség található a tudatban. Az elme összetett, bonyolult, a tudat viszont egyszerű. És ebben a tudatállapotban, a rugalmas és nyitott tudatban újra elkezdhetsz érezni, érzékelni.

(szünet)

A tudatosság nagyon nyitott és folyékony, áradó, tágas, kiterjedt tud lenni.

Csak vegyél egy mély lélegzetet és engedd ezt meg!

(szünet)

Az idei felfedezésünkben fel fogjátok fedezni, hogy tudatos létezők vagytok.

És *nem kell* gondolkoznotok – nem tudtok gondolkozni – ahhoz, hogy ide eljussatok! Meg fogjátok engedni magatoknak, hogy ébren legyetek, tudatosak legyetek, ahol is nagyon kevés szükség van a gondolatra, amit most elég nehéz az elmének elképzelnie, pedig nagyon kevés szükség van a gondolatra.

Vegyetek egy jó mély lélegzetet...

(szünet)

A tudatosságot, a te tudatosságodat senki más nem tudja se birtokolni, se kontrollálni, se irányítani, se manipulálni. Még maga Isten sem, az Arkangyalok sem, és senki más sem. A tudat az, hogy: - Létezem! Létezem! – És aztán még nagyobb tudatba terjed ki, a még nagyobb tapasztalás kedvéért.

(szünet)

Egy nap Marc, azt fogod majd mondani a tanítványaidnak, hogy a kicsi tudat kicsi tapasztalásokat tesz lehetővé, a kicsi tapasztalások pedig kicsi tudatot eredményeznek. Vagyis lekorlátozod magad, ezáltal lekorlátozod a tapasztalásodat, ahogy a tudatosságodat is, és ezzel úgyszintén lekorlátozod a tapasztalásodat.

Vegyél egy mély lélegzetet, és egy nyitott, tiszta bizalommal engedd meg magadnak a nagy tapasztalásokat, ami által nagy lesz a tudatod, és a nagy tudat újfent nagy tapasztalásokat eredményez.

A tapasztalás mindössze az „Én Vagyok”, „A Létezem” örömének egy módja.

Felfedezésünk során fel fogjátok ismerni, hogy soha többé nem kell egyetlen leckét sem újra megélnetek. Még csak ne is használjuk ezt a megfogalmazást – a tapasztalásokra ne leckeként tekintsünk. Nincs szükség leckékre. Nincs rájuk szükség. Azt kérdezed: A Szellem vajon mit próbál így a tudtomra adni? Miért történt ez a dolog? Mit akar ezzel a Szellem a tudtomra adni? A Szellem csak azt próbálja ezzel a tudtomra adni, hogy: - Hello! Örülök, hogy élsz. És akkor most mit fogsz tenni? - Na ez az, amikor veszel egy mély lélegzetet és azt mondod: - A francba is, megnyitom a tudatomat!

Most arra kérem John-t, hogy kapcsolja ki ezt a temetési zenét, (nevetések) hogy itt lehessünk csendben. Csendben a tudatosságunkkal.

Vegyéél egy mély lélegzetet és ne gondolkozz!

(szünet)

Lépj túl a gondolkodásra való szükségleteden és csak merülj bele a nyitott tudatosságba!

(szünet)

És arra kérlek benneteket, hogy ebben a hónapban tapasztaljátok ezt meg, a következő Shoudig, merüljetek bele a tudatba – gondolkodás nélkül, anélkül, hogy bármilyen célod is lenne ezzel! Merülj bele a tudatba, ami lehetővé teszi azt a tapasztalást, ami már nem a leckékről szól. Merülj bele a tudatba mindenféle struktúra, keret, szűrők, habozások vagy bármi nélkül!

Most valószínűleg lesz egy pár pillanatotok, amikor nagyon nehéz lesz betájolnotok magatokat! Ez is csak egy tapasztalás. De bízz meg magadban, hogy ez nem lesz hatással az autóvezetésedre, ahogy semmi másra sem!

Ahogy megnyitod a tudatosságod, ahogy az egyre rugalmasabbá válik, az elméd nagyon zavartan fogja érezni magát – még ennél is jobban, mint eddig. Rosszkedvűen fogja érezni magát. A tapasztalat része az, hogy engedd ezt meg. Egyszerűen csak engedd meg!

Tehát az e havi tapasztalás, akár otthon ülsz most a számítógéped előtt, akár sétálsz egy nagyot, csak merülj bele a tudatodba gondolat, struktúra és szűrők nélkül!

Akkor kapcsoljátok fel a világítást! Vegyünk egy jó mély lélegzetet, ahogy elkezdjük a Felfedezés Sorozatunkat! Egy jó mély lélegzetet! Á! A tudatosság – egy csodálatos dolog!

A tudatosság..., ahogy egyre játékosabbá váltok vele, megtanuljátok, hogy bármire ráfókuszálhatjátok, lézerfókusszal, amire csak akarjátok. Egyszerre, egy időben több felé is Lézer-fókuszálhatjátok a tudatosságotokat. Vagy megnyithatjátok egyetlen, hatalmas tudati tudatosságra. Vagy elrejtethetitek. Nagyon picivé is összezsugoríthatjátok. Bármit

tehetek veled, amit csak akartok.

A tudatosság nem egy olyan játszma, amit másokkal játszotok. Ez csak a tiéd, a sajátod. Ne menj ki úgy innen, hogy megpróbálsz másokat leteperni a tudatosságoddal! Mert pontosan ez az a rész, amikor majd téged is viszont le fognak teperni!

Rá fogtok jönni, hogy a tudatosság képlékeny. A tudatosság olyan, amivel játszhattok és dolgozhattok. A tied, a sajátod. Úgy értem ez a te Magod, de eddig nagyon merev voltál veled. Erre voltál beprogramozva, hogy merev legyél veled. Volt egy olyan hitrendszered, hogy apránként adsz hozzá a tudatosságodhoz, vagy a tudatodhoz. Ez egyáltalán nem így van. Egyáltalán nem ez a helyzet. Olyan sok tudatosságod lehet, amennyit csak akarsz.

Ez érdekes konfliktusokat fog okozni az elmével és néhány gondolatoddal és ezért is mondom azt, hogy a tudat megjelenésével, a hiedelmeknek lejárt az idejük. Mind távozzon a tudatosság ajtaján át!

Akkor vegyünk egy jó mély lélegzetet a következő összejövetelünkig! Ez egy rugalmas tudatosságú állapotáról szól.

És mik is azok a szavak, amiket annyira imádok hallani?

A KÖZÖNSÉG: Minden jól van a teremtés egészében.

ADAMUS: És ez így van.

Köszönöm. Ma korán befejeztük. Köszönöm. Köszönöm.
(A közönség tapsol)

(Fordította: Telegdi Ildikó – telegdi.ildiko66@gmail.com)